

Predmet: Zoran Vukšić i dr. – Beli Manastir

Poslovni broj predmeta: K-Po₂ 45/2010

Glavni pretres: 9.11.2011.

Izveštaj: Laza Lazarević, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka/oštećenog Ivana Belaja

Pre rata je radio kao vozač autobusa u građevinskom preduzeću *Progres*. U maju 1991. godine pristupio je rezervnom sastavu MUP-a Republike Hrvatske, kojom prilikom je dobio automatsku pušku. Optuženog Vukšića poznaje od pre rata, kada je ovaj radio kao poštar u Belom Manastiru, a optuženog Bertića zvanog *Vekac* zna iz viđenja. Jednog dana, krajem avgusta 1991. godine, u selu Duboševica kod Belog Manastira, autobus koji je vozio zaustavili su policajci SUP-a Beli Manastir koje je predvodio Milan Jarić. Od njega je tada oduzet malokalibarski pištolj marke *Browning* koji je imao u privatnom vlasništvu, kao i njegova automatska puška koja se nalazila u autobusu. Kada su ga doveli do zgrade policije u Belom Manastiru, optuženi Bertić mu je na parkingu zgrade stavio cev pištolja u usta, vređao ga i udarao palicom. Odveli su ga na ispitivanje u jednu kancelariju u zgradici SUP-a, a zatim ga zatvorili u podrumske prostorije. U tim prostorijama je psihički i fizički maltretiran, tučen i ponižavan. Svi su ga tukli: optuženi Vukšić i Bertić, Jarić, Vranić kao i drugi koje nije prepoznao. Kada su dolazili da ga tuku bili su u pripitom stanju. Osim njega, u prostorijama za zadržavanje su bili i Ivan Zelemba, Željko Čičak i Vladimir Čizma, koji su kao i on tučeni i maltretirani. Oca i sina, Vladimira i Pava Zemljaka, video je u prostorijama za zadržavanje, a video je i da ih je optuženi Vukšić maltretirao i odvodio na saslušavanje posle čega su se vraćali sa vidnim povredama.

Komentar:

Svedok je ispitivan putem video-konferencijske veze sa prostorijama Županijskog suda u Osijeku. Njegovo svedočenje je u svim bitnim momentima u saglasnosti sa izjavama ranije saslušanih lica koja su maltretirana u prostorijama za zadržavanje SUP-a Beli Manastir. Niko nije postavio pitanje svedoku o ostalim tačkama optužnice iako je, kao policajac, verovatno imao saznanja o njima.

Ispitivanje svedoka/oštećenog Slavka Zavaja

Svedok sa porodicom živi u Petlovcu kod Belog Manastira, gde je živeo i 1991. godine. Optuženog Vukšića poznaje od pre rata. Jednog dana, krajem avgusta 1991. godine, u njegovu kuću je ušlo pet-šest policajaca. Među njima je prepoznao optuženog Vukšića i Milana Jarića. Rekli su mu da traže oružje. Dok su ostali policajci pretresali kuću, njega je tukao Jarić, a optuženi Vukšić je tukao njegovog sina. Oružje nisu pronašli, ali su uzeli novac koji je imao – 12000 DM, zlatan nakit i njegov pasoš. Nakon pretresa, odveli su ga u SUP Beli Manastir, a njegovog sina su ostavili. Tog dana je saslušan u nekoj od kancelarija u stanici policije, gde su ga maltretirali neki njemu nepoznati policajci. Sutradan je pušten kući, ali mu novac, zlato i pasoš nisu vratili.

O ubistvima članova porodice Čičak i Adama Barića nema saznanja.

Komentar:

Svedok je dao izjavu putem video-konferencijske veze sa prostorijama Županijskog suda u Osijeku. Iskaz svedoka se podudara sa izjavama dosad saslušanih svedoka u vezi sa maltretiranjem u policijskoj stanici u Belom Manastiru. Svedok ne pominje imena ni jednog policajca koji je tukao njega ili ostale pritvorene, kao ni imena drugih pritvorenih, verovatno zbog proteka vremena. Takođe, ne seća se priče o ubistvima iz optužnice.